

Marškinėlis, Žemės Lietpaalis, Caser Martinkaitis

Kaip atsirenki kūrėjus? Kokie tavo vertinimo kriterijai?

Iš pradžių tų kūrėjų buvo daugiau, ir aš pats buvau kitoks. Daugiau tinklaraščių pradėjau nuo tų kūrėjų, kurie patinka man. Tačiau ralydamas vien apie juos, greit išsivėsiu ir išnuo kartotis. Baltijos šalių moda pati savaime yra nedidelė rotas, tad jei dar susikursiu mažesnę sąvąją, greit pritrūksiu herojų [juokiasi]. Rašau apie nepriklausomus dizainerius, kurie rimtai dirba ir kuria [o ne kopijuoja] kolekcinis gaminius. Gal ir nesu didelis mados teoretikas, bet kas yra kokybiškas, o kas ne, gali atskirti. Dabar standartų gal ir mažiau, tačiau pagrindinis visada buvo ir tikrai išliks – ir dizaino, ir gamybos kokybė. Išliku, rašau ne tik apie dizainerius – apžvelgiu globalius mados pramonės procesus, stengiuosi pradėti tokias diskusijas, kuriose nėra vienareikšmis atsakymas. Taip edukuoju ir save, ir skaitytojus.

Iš kur žinai, kad dizaineris kuria iš tiesų kokybiškus drabužius? Vaziuoji, čilupinėji, klausinėji?

Labai geras klausimas. Aš juos stebiu, su jais bendrauju, dalyvauju renginiuose Lietuvoje ir užsienyje, kur tuos daiktus galima iš tiesų pačupinėti ir išsienyti. Tada geras susipažįstu. Tačiau žmones, su kuriais kalbame ta pačia kalba, aš greit atpažįstu. Labai mėgtu aplūrinti vidinę drabužio pusę. Štai neseniai buvau Valdo Maco studijoje – esu absoliučiai priblokštas tokias vidinių siūlių kokybės ir negaliu patikėti, kad tokie drabužiai kuriami ir siuvami Lietuvoje.

Neseniai šurmulį sukėlė tavo puslapyje pasirodęs Lauros Butvilaitės rašinys apie lengvabūdiškų pažinčių aplikacijas. Kodėl nusprendei rašyti ne tik apie modą?

Sex sells, juk taip sakoma, tiesa? [Juokiasi.] O kalbant rimtai, visas mano tinklaraštis „pakabintas“ ant didelio miesto gyventojų ir jo gyvenimo būdo tematikos. Tai nėra tik moda ir stilius, man rūpi, kas įdomu ir gali rūpėti laisvam, intelektualiam, atviram, smalsiam miestiečiui. O šis rašinys apie pasimatymus „Tinder“ buvo pirmasis ne mano rašytas tekstas „Bomberje“ ir jis tikrai sulaukė didžiulia atgarsio – turu prisipažinti, kad nė vienas mano tekstas nepasiekė tokio skaitytumų rekordų.

Ką tu pats manai apie „Tinder“?

Aš neįsivaizduoju, kas tai yra [pasako labai rimtu veidu – out, past.]. Rimtai, nesu niekada naudojėjęs „Tinder“ [Tai koks tu miestietis, jeigu nežinai, kas yra „Tinder“?]. Aš žinau, kas yra „Tinder“, esu iš labai arti matęs, kaip tai veikia, tik nesu šios pasimatymų programėlės išbandęs. Juk man nebeaktuali! [Juokiasi.]

Kol susiformuoja vizualinė tapatybė, kartais tenka nemažai nueiti ir klysti. Kokių „klydų“ padarei, kol atradai savąją?

Jeigu manote, kad mano stilius yra dūstybė, taip nėra. Iš dabartinio taiko žvelgiant, prieš penkis ar šešis metus aš tikrai neatrodžiau gerai, nors turbūt kiekvieną mėnesį apima keisti jausmai šūrint į senas nuotraukas [juokiasi]. Stiliaus reikia išmokyti turėjau daug perskaityti, peržiūrėti, pripažinti, aš, daug laiko praleisti vartant žurnalus, o

vėliau ir „Pinterest“, kad suprastčiau, kas yra gerai, o kas – ne. Dabar jau moku manipuliuoti drabužiais, bet man vis dar reikia laiko pagalmi, ką kokia progą rengtis.

Koks buvo baisiausias drabužis, kokį kada nors vilkėjai?

Bičiulia dizainerio Tomo Uktverio universiteta išleistu vienu sukurtą drabužių ansambli: juodas plėtojantis kelnes su įsiūtu raudonu kantu ir lygias, labai brangaus ir labai žvilgančio ispaniško šilko marškinius su žaba ir juodomis sagutėmis. Komplektą užbaigė juodas kaklaraištis su slapta Swarovski krištalo sagute. Žinau, kad kuno kolegos iš kitų katedrų, kurie menkai mane pažinojo, man [žengus] į salę per vakarinį furletą, vieni kitų klausinėjo, ar bus flamenko šokėja pasirodymas. Ilgai tą kostiumą laikiau spintoje.

Kiek porų džinsų rastume tavo spintoje?

Daug. Kelnių beveik nemėnu, tad džinsų tikrai turu. Gal penkis poras? Išliku, nė vieno klasikinės mėlynos spalvos. Visi – tik juodi ir skirtingų pilkos atspalvių. Mėgtu kokybiškus ir vos vos džinsus, todėl mano spintoje yra ir Pando, ir Žnužra. Nelabai įsivaizduoju gyvenimo mieste be džinsų. Tai yra būtinas kiekvieno miestiečio aprangos atributas.

Pakalbėkime apie tavo mėgstamą juodą spalvą.

Girdėjau, kad juodą mėgsta žmonės, kurie bijo išsikirti. Tačiau šią spalvą ingi galima įdomiai vilkėti, kad žmonės galvėje atsiskų. Juoda spalva mane labai energizuoja, manau, ji pasako labai daug. Juodos spalvos nereikia bijoti, ją reikia išdidžiai vilkėti. Be to, juk kiekvienas žinome, kad juodai vilkintys žmonės gyvena spalvingą gyvenimą, tiesa? [Juokiasi.]

Ar kada skaičiavai, kiek turi tatuiruočių? Kada pasidarei pirmąją?

Kiek turu, nebesuskaičiuoju, bet dešimt tikrai bus. Beveik kasmet vis pasidarau po naują, tad ant rankų vietos jau nebėra. Turu dvi vienodas ant blauzdų, bet ant kojų vietos dar sočiai. Pirmąją tatuiruotę pasidariau gal dešimties – mažą geometrinės puslėpvygros ženkluką iš mano istorijos vadovėlio. Manyt, jau tada laikojau puslėpvygros ir harmonijos. Yra ant mano odos nemažai Klaipėdos ir Danės upės krantinų vaizdų su fachverkiniais namais, ir Klaipėdos centrinio pašto koordinatės, kad nepamirščiau, iš kur esu. Tatiruotis man tarsi dienoraštis – fiksuoju svarbias permainas gyvenime, dūloju tik sau suprantamus simbolius. O kai klausia, ką jos reiškia, atsakau: „Jums – nieka.“

Savo pirmaisiais kvapais – Versace „Versus“ – turbūt nebesikvepini... Kokie šiuolaikiniai aromatai tau įkūnija miestą ir miestiečio stilių?

Kvapas yra svarbi asmenybės tapatybės dalis. Dabar mano mėgstamiausi aromatai – Diptyque „Oud Paloo“, vakare labai mėgtu Amouage „Reflection“, Išliku, abiem atvejais į teatrą jais pasikvepinęs neinu – jie tokie intensyvūs, kad tai būtų nevertika. Kasdien jau daug metų kvėpuoju Hermès „Terre D’Hermès“. Tai – mano kvapas.

JIS YRA MIESTAS

Šį kartą gyvas pokalbis su interneto platybėse gerai žinoma ir kartu šiek tiek paslaptinga figūra. O tai figurai labai tinka tamsus drabužiai (ir sėdėbrinė Armani odinė striukė, kurią vilkėdamas įeinge į redakciją), mąšlus kritikas įviltgnis į mūsų mados ateitį ir miestas.

Arnas Alabekas
Vaidas Jakubauskas
Klaipėdos J. J. Štikonas
Gino Wari, Bamber, OSMY by Ugnė Marcinaitytė, Mba 92n, Zoro, Dr. Martens

Arnas Alabekas
Vaidas Jakubauskas
Klaipėdos J. J. Štikonas
Gino Wari, Bamber, OSMY by Ugnė Marcinaitytė, Mba 92n, Zoro, Dr. Martens

Arnas Alabekas
Vaidas Jakubauskas
Klaipėdos J. J. Štikonas
Gino Wari, Bamber, OSMY by Ugnė Marcinaitytė, Mba 92n, Zoro, Dr. Martens

internetu puslapyje bomberia.com kūrėjas ir autorius, mados ženklių komunikacijos ir vadybos specialistas Anasdas Bamberis Bamberis atrodo truputį dvilypėje vietoje nesudėdindaja, tačiau kankūmo ir subtilios ironijos jo jausmai ir po „Instagram“ nuotraukomis nerūdėta, vertindamas stengiasi išlikti požiūrius, nors į patį besilygiamai pamatyti ne taip dažnai. „Fotografuoti nenoriu, kad lygsočiau“, - prapliumpa juokis, kai paklausiu, kodėl nuotraukose žurnalui atrodo toks rimtas. Žinoma, tai poza. O pozuoti (ir kalbėti) Anasdas moka, nes puikiai žino, ko nori ir kaip tu pasiekti. Tarkime, valandos Lietuvoje Vilniuje vykusį fotovaišį priėmė Vaidas Jakubauskas objektyvą „Officially Yours“ puošdama ir kane keturias valandas trukusiu interviu - ko nepadarai dėl tobulo rezultato.

Net tavo tekstuose nebūna klaidų. Visada buvai perfekcionistas?

Taip, štai tiki esu labai nemėgstu nekokybišs - apibrėžiu, vertybiškai darbe. Reikėtų paklausti visų mano žurnalų asistentų ir vieno asistento, koki ai esu ir ar sunku su manimi dirbti. Tačiau esu nekias ir mėgstu, kai žmonės atlieka savo darbą iki galo.

Radio laidoje Marijos Palaikytės paklaustas, kas esi, atsakei „Kas ai tik nesu...“ Tai kas gi tu vis dėlto esi? Kuris vaidmuo tau prīmiliausias?

Kai rašau tekstus „Instagram“ ar „Facebook“, prie savo dažu hashtagų #Fashionpromoter. Galima sakyti, kad esu mados vadybininkas, nes dirbu, dirbu ir ketinu dirbti su mados ženkliais. Esu ir mados žurnalistas rašau tekstus savo tinklaraščiui ir kaip svetimas žmogus leidiniuose. Dar - mados entuziastas, nes man jėmu gilinti į madą, visą laiką (su mažais nuolydžiais) vesiu ir parduosiu - penkerius metus turėjau savo atelį, bandu vienu labiausiai išplėtotu Lietuvos prales bendru Julia Janus tarptautinio

pardavimo vadovas] dirbau su vietaisiais ryšiais. Viešieji ryšiai - pagrindinis mano kelias. Pradėjau tada, kai niekas (net ai pats, studamas į universitetą 1997-aisiais) dar gerai nežinojo, kas tai plane. Yra istorijų pasakojimas, įvaidžio formavimas, geriaja prasme. Ai mėgstu istorijas ir padedu kitiems ženklių įvaidž, li to valgau duoną. Viso kito, kaip „Bomberis“, kol kas yra mano „priklausinė“, pats neatlygintina (išskyrus moralinį pasitenkinimą). Tačiau kaip tik dabar viskas specialiai keičias - darbas, rimtai plėtoju savo projektą.

Papasakok, kokius mokslus ai baigęs.

Baigiau anglų kalbos ir literatūros bakalaurą UO, tarptautiniame universitete Klaipėdoje Vytauto universiteto Politikos mokslų ir diplomatinės mokslų katedroje kaip magistras kooper. Žemaitėnio literatūrinis neturi ir niekada nemoniau, kai būnu žurnalistas. Kovo mėnesį, kai buvai išrinktas ir Vyrų ne savaitės stilingiausiųjų apdovanojimuose paskelbtas stilingiausiu „Official Mod“ vyru, jau išsiaiškino, kodėl savo tinklaraščiui pavadinai „Bomberiu“. Šį kartą noriu paklausti, kodėl apskritai pradėjai jį rašyti?

Šio projekto tikslas niekada nebuvo paimti pinigai. Noriu nuolatinti pareklamuoti vieta kūrėjų, kurių turime tikrai daugiau negu vieta šalyje. Ai padėti jėms tapti žinomesniais. Tiesu ambicija - tinkle aritį ligainiui pavesti sėkmingai tarptautinio interneto žurnalui, kurio dalis turėtų būti anglų kalba. Netolimoje ateityje agentūrai. Kartu su bičiuliais bendradarbiauju klientams iš mados pasaulio pagalbą - ne tik viešųjų ryšių, bet ir kūrimo, grafinio dizaino, fotografavimo ir apie dizaineriams ir akademiijoje vadybos ir strategijos praktikuojamai kartais kalbėdama konferencijose.

Kelias, Zoro
Martina, Zoro
Elegance, OSMY by Ugnė Marcinaitytė
Bamb, Dr. Martens